

si snia est iniqua. Quid igitur dicemus cum p prima pte habea-
mus casum legis vbi nulla videtur dubitatio. C. de fur. l. ancil-
le. Pro alia pte habeamus dictas rationes quibus satis est
difficile rñdere. Finaliter salua saniori deliberatõe mibi vñ
qđ pactum p qđ renunciat appellatõni interponẽde ab ali-
qua snia ferenda sub certa cã iam mota uel moueri sperata
ualet z obseruandũ est qđ casus est in. d. §. fi. z in. §. si quis
ante quib⁹ nō pōt respōdi. Hinc respōdeo ad obiectões. z
primo ad. l. cū apud qđ ibi nō appellauit qui pmissit soluere
iudicatũ. Sed appellauit actor vnde vñ nō obstat immo nō
hñl facit nec tñ nego quin reus qui ita promissit uictus pos-
sit appellare. ff. de transac. l. Et post rem. §. i. nam pmissio
iudicatũ solui est p̄torã z a iure p̄torio introducta z fm
m̄tem p̄toris interpretamur ut. l. fi. de p̄to. stip. p qđ noluit p̄-
tor beneficiũ appellandi tollere alias reus cõdemnat⁹ raro
audiret appellas qđ esset iniquũ pmissio aut d nō appellã-
do nō est inuicta a p̄tore imo est cõventionalis vnde nō est
recedẽdum ab eius forma. ff. de uer. ob. l. incõventionabili-
bus. Et p hoc patet respōsam ad dictas glo. que tenuerunt
d̄ directo p̄rium. Nō ob. qđ usus appellãdi est fauore publi-
co introductus ob fauore subiectoy ne per iniquos iudices
opprimant. Et ut declarem meipm cōsidero qđ qđqz lex sta-
tuit aliquid directo cõcernẽs vtilitatẽ publicã sicut ueti-
gal z tributa solui z de hoc nō est dubitatio qđ illi legi nō
renunciãt vt. d. l. ideo publicã. Quãdoqz statuit si p eo qđ dī
recto cõcernit utilitatẽ subiectoy que utilitas postqz sub-
iectis adest imediate insurgit fauore publicis. Exemplũ do-
tes mulierib⁹ cõseruari directo pertinet ad utilitatẽ subie-
ctoy nō autẽ rei publice sed postqz cõseruat in hoc rei pub-
lice multũ fauetur qđ ciuitas replet liberis z illi legi nō re-
nunciatur ut. d. l. de die alias nisi ita intelligamus qđ dicatur
uersari rei publice fauore nunqz posset alicui quãtũcũqz fa-
uorabili renuciari qđ semp in quadã cõsequẽtia fauore publi-
cus uersat saltẽ hoc respectu qđ puidet subiectis qđ est ri-
diculum ut. d. l. si quis incõscribẽdo. Hinc ad ppositum pos-
se appellare est inductũ p̄cipaliter ob utilitatẽ subiectoy z
postqz est appellatũ z snia p appellatõnem recisa ex illa
snia rescindente solum appellãti fauet non autẽ rei publice.
Nō ob. tertiu qđ istud pactũ est a re p̄riata remotũ qđ fal-
sum est. Illud. n. a re p̄riata remotũ est qđ uertit super eo
qđ publicã utilitatẽ cõcernit ut no. p glo. in p̄rio. Nō obstat
quartũ qđ nō h̄ renuciari defensionĩ que de iure nature est i-
ducta qđ cõsidero qđ quãdoqz quis uult renuciare defensionĩ
aduersus illicitam oppressiõẽ z nō pōt ut. d. l. si unus. §. pe-
na que turpẽ z ibi per Huil. quãdoqz quis uult renuciare
defensionĩ aduersus licitã z honestã z a iure pmissã z
huic renuciari pōt ut in pposita questione. Oppressio. n. qđ
fit per sniam est licita cū dicta uel data sit a supius potentia
totaliter opprimẽdi z h̄ id qđ cõtinet snia sit iniustũ tri mo-
dus oppressiõis est iustus z iō aduersus hãc oppressiõẽ
pōt quis sibimet p̄cludere uiam renuciando appellatõni
cum iste modus sit inductus a iure. iō similiter pōt tolli per
alios modos a iure inductos unde possunt litigatores con-
cludere in cã postqz cõclusionẽ ois defensionis copia est
adepta cum nec de iure nec de facto quicqz allegare possit
ut dicit Inno. de cã. pos. pastoralis in uer. cõclusum z p eũ
de testi. cū uenisset facit optime de fide instr. c. cū Jo. he-
remi. z qđ no. per glo. in cor. de testi. §. qđ uero in uerbo eõ
cluserat. Preterea sicut p legem ex cã denegat quibusdã
defensio ut. C. quãdo h̄ si sine iudi. uin. n. C. de his qui ad
ecclẽ. cõsu. l. si seruus ita et licitum est hoc p pactũ ubi iusta
cã suadet sicut est in pposito cum quis appellatõni renun-
ciat p̄sumitur eum p iudice qđ sniam iuste tulerit. ff. de eui-
ctio. l. here. unde qui appellat i dubio p̄sumitur habere ma-
lam cãm unde nō mirũ si tali defensionĩ e licitum renuciã-
re. Itẽ post sniam sine dubio hoc h̄ expresse z tacite ut. d.
§. fi. in. l. fi. C. de tempo. appel. qđ fieri nō posset si dicta rō
esset ugens. non obstat quartũ qđ fuit quartũ in ordine ar-
guẽdi. l. qđ appellatio est remedium innocẽtie qđ cõcedo qđ
ab hoc introducta fuit appellandi p̄tã sed ad istud reme-
diũ ut plurimũ cõuolant uincẽtes ut. d. l. i. de appel. z. d. §.
ne temere. C. de ap. z. c. cū a plurib⁹ de ap. l. vi. Et clarĩus
de elec. qđ fit eo. libro. Et ideo non mirum si huic remedio
renunciari potest. non ob. quod per dictũ pactum iudices
nideat ad delinquẽdum induci. nego enim cum officium
habeant a publico z iurent z ius z iustitiam facere tenent
sub magna indetinatõe penaz ut in corpore iustitãdũ qđ
p̄stat ab his z nemo p̄sumitur inemor salutẽ eterne nec

uelle eẽ piurus z incurrere penas p̄niti. C. ad. l. iul. repe. l.
fi. Non obstat sexta rō de arbitratore qđ arbitratõr nō iurat
vnde nō est cõgrua equipatio ut dicit Guil. in. d. §. illud nul-
la z c. qđ index in nullo ledere pōt: sed arbitratõr sic cum sit
quidam cõpositõr ut in. §. i. in corpore ut disse. indi. vnde si
renunciatio reductõis ad arbitrium boni uiri esset pmissa itaqz
possit ledere inensum qđ eẽt iniquũ vt. l. deã si societas. §.
arbitroy. Non ob. septima rō. l. qđ glo. dubitauit p lege z cū
apud sempromiũ. put supius est respõsum h̄ aut appellari nō
possit put supius deũ est tamẽ si snia dolo uictoris obteta
eẽt aduersus illam pōt restõ postulari ut. l. seruo inuito. §. cū
p̄tor. ff. ad treb. Et eẽt possit dici nulla tunc si lata fuisset cõtra
absitem. ff. de indi. l. si p̄tor. §. marcellus z pōt nullitas deã
allegari non ob. supradicto pacto qđ nō porrigit ad nullita-
tem cãtam dolo p̄rtis ut. ff. de pac. l. tres fr̄es quinimo so-
lutum p̄textu talis snie p dolum extorte pōt repeti et si fuisset
lata vtroqz cõsentiente ex quo cõsensu non excusat a do-
lo fm Inno. de depõsi. grauis qđ est notãdum. Plus etiã
dico qđ fuisset obtenta deã snia p dolum obtinẽtis eo qđ fal-
sam allegatõnem fecisset: tamẽ si uictõr petendo executiõem
snie est in dolo z ideo repelli pōt per exceptiõem doli euide-
ti z uero quando certus eẽt qđ snia pro eo lata est iniusta nec
pōt ipsius iniustitiã p̄ndere ignorantia qđ de scõ suo agit
Exemplũ si sniam obtinuit supra. x. sibi dandis que nume-
rauerat z reuera ante sniam fuerat eidem solutum. z hoc
tenet Ja. de ra. pe. z cy. in. l. i. C. de condi. inde. imo z solu-
tum repetit non p cõditionẽm idebiti p̄pter auctoritatẽm
snie que impedit repetiõẽ vt. l. si fideiussoz. §. in oibus. ff.
man. sed bene pōt repeti p cõditõem sine iusta cã ut ibi no.
glo. Si aut uictõr de dolo uero nō posset redargui eo qđ de
iniusticia snie ueram certitudinẽm nō h̄z tũc nō h̄z locuz re-
petitio nec exceptio sic intelligitur. C. de re iudi. l. sub spẽ z
p̄dcã. p̄bantur aperte. ff. de dolo. l. si legatarius in glo. ma-
gna. e. ti. in. l. cum a te. Si uero p̄tes paciscant non appella-
re a snia inter eos ferenda lite nō mota nec ad certam litis
spẽm se referunt paciscendo put p̄tim vñ fuisset in pposita
qõne qđ lis forte mota nō erat tpe p̄toris tunc nō ualẽ pa-
ctio fm opi. Spec. vt ipse no. in ti. de ap. §. si. uer. z no. qđ cuz
fit z vñ satis qđ hec pactio nimis generalis est z p cõseqns
nimis captiosa. z iō tali forme paciscendi resistit legislatoz
ff. de transac. l. cū aquiliana ultimo rñso z hoc fm eum pro
quo facit. ff. si quis caus. l. sed si quis. §. que sit ubi genera-
lis renuciatio casus fortuiti non ualet. In p̄rium facit qđ
minor generalr iurando nō uenire p̄ aliquẽm p̄ctum quez
fecerit iuramẽto ligatur p̄bens secum sine dubio h̄ an lige-
tur absitibus sine opinione. z qđ cy. post multa tenet qđ nō
bar. ibi qđ sic sup quo non infisto qđ nō p̄tinet ad ppositũ.
Ex quibus cõcludo qđ attento rigore ualẽ deã pactio de nō
appellando h̄ nō sit relata neqz restricta ad certam litis spe-
ciem sup qua cõtingit ferri sniam. maxime si est iuramento
firmata cum possit tale iuramẽtum seruari sine piculo salu-
tis eterne de iure iur. c. ad nostram. z. c. z si xps. de pac. c.
i. l. vi. de iure iur. c. sicut mulieres. e. li. de iudi. nouit. Ad o-
neoz ex deõ. §. si qui generalr. ff. de publi. l. de p̄cio. z de le-
p̄stan. l. i. §. z generalr. z qđ quod est licitum fieri p pactũ
ff. de pac. l. non impossibile: sed p legem pōt statui ut nō ap-
pelleĩ dũmodo statutum in derogatõem iurisdicõis supio-
ris non fiat ut. l. i. a qui. ap. non h̄. z. C. quoz ap. nō reci. p
totum ergo z p pactum. Non ob. §. sed si quis qđ casus spe-
cialis est reglẽ enim cõtra ut ibi no. non ob. l. cum aquilia-
na qđ ibi non dicit quietatõem generalem non ualere imo
dicit oppositum: sed qđ deã quietatio generalis que fit per
aquil. stip. z accep. quietanti pōt esse captiosa eo qđ rōe sue
generalitatis pōt dici sublatam obligatõem de qua accepto
ferens non cogitauit a uiris p̄ndẽtib⁹ talis interpretatio tã-
qz captiosa est sublatã. non ob. deũ spec. qđ non p̄batur le-
ge: z h̄ eius auctoritas maxime fit z multũ me pungat ta-
men hoc affirmãdo non dicit imo opi. refert: z h̄ appella-
ri non possit habent locum remedia alia de quibus in alio
discursu spãlr sum locutus. Omnia enim que dixi ad cãs
ciuiles restringo. In criali aut an possit renuciari potẽtie
appellandi ad p̄sens dũntere non est nostrum. Licẽ autẽz
pacto renuciari posset appellandi potẽtie ut est deũ tamẽ
non pōt renuciare minor uel eps beneficio restõis nõduz
competendi h̄z comperituro qm leditur eo ipso h̄ beneficio
restõis obtente possit non uiri si sibi vñ vt. l. si iudex circũ-
uento. ff. de mĩno. nisi deã renuciatio sit iuramento firmata
ut fuit in pposito qđ iuramẽtum resp̄ntat eum maiorẽ uel
in auct.